

STSJ de Galícia d'11 de novembre de 2019, recurs 4647/2019

Un ajuntament no pot reconèixer la jubilació parcial a un treballador i no reconèixer-li a un altre que es troba en circumstàncies similars (accés al text de la sentència)

Un ajuntament **va denegar a un treballador la seva petició de passar a la situació de jubilació parcial quan, en dates properes i circumstàncies similars, sí que la reconeix a un altre**, formalitzant el corresponent contracte de relleu. El TSJ considera que la decisió de l'entitat local vulnera el principi d'igualtat de tracte recollit a l'art. 14 de la *Constitución* (CE), amb els següents arguments:

- És cert que en no establir-se el conveni col·lectiu de l'ajuntament l'obligació d'acceptar les sol·licituds de jubilació parcial formulades pels empleats, **no estava obligat a novar el contracte a temps complet d'un treballador en un altre a temps parcial**. Però, malgrat això, va concedir a un altre treballador en similar situació a la del reclamant l'accés a la jubilació parcial. Per tant, **cal que es justifiqui de manera adequada la diferència de tracte entre un i altre**.
- A aquests efectes, **l'art. 14 CE conté en el seu primer incís una clàusula general d'igualtat de tots els espanyols davant la Llei**, en el sentit que aquest principi general d'igualtat s'ha configurat com un dret subjectiu dels ciutadans a obtenir un tracte igual, que obliga i limita els poders públics a respectar-lo i que **exigeix que els supòsits de fet iguals es tractin idènticament en les seves conseqüències jurídiques**, de manera que, per introduir diferències entre ells, ha d'existir prou justificació de la diferència, que alhora es caracteritzi per ser fonamentada i raonable, d'acord amb criteris i judicis de valor generalment acceptats, i les conseqüències de la qual no resultin, en tot cas, desproporcionades (SSTC 119/2002, 27/2004, 161/2004 i 154/2006).
- En el judici d'igualtat de l'esmentat art. 14 cal la identitat dels supòsits fàctics que es pretenen comparar, perquè allò que es deriva de tal precepte és el dret a que supòsits de fet substancialment iguals siguin tractats idènticament en les seves conseqüències jurídiques (SSTC 212/1993 i 80/1994). I és, a més, de caràcter relacional, perquè requereix una diferència de tracte entre grups o categories de persones (SSTC 181/2000 i 253/2004) i que les situacions a comparar siguin homogènies o equiparables, és a dir, que el terme de comparació no resulti arbitrari o capritxós (SSTC 148/1986, 29/1987 i 1/2001). En definitiva, **només davant iguals supòsits de fet actua la prohibició d'utilitzar "elements de diferenciació que calgui qualificar d'arbitraris o mancats d'una justificació raonable"** (SSTC 39/2002 i 186/2004).
- A més, **quan l'ocupadora és una administració pública, aquesta no es regeix en les seves relacions jurídiques pel principi de l'autonomia de la voluntat, sinó que ha d'actuar amb sotmetiment a la Llei i al Dret** i amb interdicció de l'arbitrarietat, restant subjecta al principi d'igualtat davant la Llei, que concedeix a les persones el dret subjectiu d'obtenir dels poders públics un tracte igual per a supòsits iguals (SSTC 161/1991, 2/1998 i 34/2004).
- En aquest cas **l'ajuntament no ha tractat de motivar per què a l'altre treballador en idèntica situació li va autoritzar la jubilació i al reclamant no. S'ha vulnerat, per tant, el principi d'igualtat**.